

Na temelju članka 60. stavka 1., članka 61. stavka 7., članka 62. stavka 1. i članka 63. stavka 7. Zakona o trgovini («Narodne novine» broj 11/96, 75/99, 76/99, 62/01, 109/01, 49/03 pročišćeni tekst, 96/03, 103/03, 170/03 i 55/04), Vlada Republike Hrvatske je na sjednici održanoj ... 2004. godine, donijela

UREDBU O POSTUPKU I NAČINU UTVRĐIVANJA ANTIDAMPINŠKE I KOMPENZACIJSKE PRISTOJBE

I. OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Ovom se Uredbom uređuju postupci i načini utvrđivanja antidampinške i kompenzacijske pristojbe te postupci i načini propisivanja antidampinške odnosno kompenzacijske pristojbe.

Članak 2.

Pojedini izrazi koji se koriste u ovoj Uredbi znače:

1. «Dampinški uvoz» je uvoz na carinsko područje Republike Hrvatske robe po cijeni nižoj od njezine stvarne vrijednosti.
2. «Subvencionirani uvoz» je uvoz na carinsko područje Republike Hrvatske robe koja je u proizvodnji ili pri izvozu, posredno ili neposredno primila subvenciju u zemlji podrijetla ili zemlji izvoza.
3. «Ista roba» je roba koja je po svojim svojstvima identična, ili ukoliko takve robe nema, druga roba koja nije identična po svojstvima, ali ima svojstva koja su većim dijelom slična.
4. «Izvozna cijena» je cijena koja je stvarno plaćena ili cijena koju treba platiti za robu koja se izvozi iz zemlje izvoznice radi njezine prodaje u Republici Hrvatskoj.
5. «Zainteresirane stranke» su vlade zemalja izvoznica, izvoznici, uvoznici i domaći i strani proizvođači iste robe ili robe koja je izravno konkurentna, te ostale domaće i strane fizičke i pravne osobe ili trgovinske i poslovne organizacije, koje tijekom postupka dokažu svoj izravan pravni ili gospodarski interes u vezi s robom koja se ispituje.
6. «Zemlja izvoznica» je zemlja podrijetla robe, a u slučaju robe koja se ne izvozi na carinsko područje Republike Hrvatske izravno iz zemlje podrijetla, to je zemlja iz koje se roba uvozi.
7. «Domaća proizvodnja» je proizvodnja na carinskom području Republike Hrvatske iste robe ili robe koja je izravno konkurentna a koju čine svi proizvođači te robe ili proizvođači čija proizvodnja te robe čini pretežan dio njene ukupne proizvodnje.
8. «Komercijalna povezanost» je povezanost proizvođača s izvoznicima ili s uvoznicima u slučaju da jedan od njih izravno ili neizravno kontrolira drugoga ili

- jednog i drugog izravno ili neizravno kontrolira treća osoba ili oni zajedno izravno ili neizravno kontroliraju treću osobu.
9. «Dampinška marža» je razlika između izvozne cijene i stvarne vrijednosti.
 10. «Davatelj subvencije» je vlada i središnja tijela državne uprave zemlje izvoznice te bilo koja druga pravna osoba koja dodjeljuje ili upravlja subvencijama u zemlji izvoznici.
 11. «Korisnik subvencije» je pravna i fizička osoba koja sudjeluje u trgovini, a koristi neki oblik subvencija.
 12. «Upitnik» je pisani zahtjev za prikupljanje podataka od zainteresiranih stranaka.
 13. «Privremene i konačne antidampinške odnosno kompenzacijske pristojbe» su povećane carine.

Članak 3.

Antidampinška pristojba može se propisati zbog otklanjanja učinka dampa za robu čije puštanje u slobodan promet na carinsko područje Republike Hrvatske uzrokuje štetu ili prijetnju štetom u smislu članka 46. Zakona o trgovini.

Antidampinška pristojba propisuje se temeljem provedenog ispitnog postupka kojim se utvrđuje postojanje dampinškog uvoza, šteta nastala takvim uvozom te uzročna veza između takvog uvoza i štete za domaću proizvodnju.

Kompenzacijska pristojba može se propisati zbog otklanjanja učinka subvencije koja je odobrena izravno ili neizravno za proizvodnju, izvoz ili prijevoz robe čije puštanje u slobodan promet na carinsko područje Republike Hrvatske uzrokuje štetu ili prijetnju štetom u smislu članka 46. Zakona o trgovini.

Kompenzacijska pristojba propisuje se temeljem provedenog ispitnog postupka kojim se utvrđuje postojanje subvencije protiv koje je moguće poduzeti mjere, koristi koju je izvoznik ili proizvođač ostvario tom subvencijom, štete nastale uvozom takve robe, te uzročna veza između takvog uvoza i štete za domaću proizvodnju.

II. UTVRĐIVANJE DAMPINŠKOG ODNOSNO SUBVENCIONIRANOG UVOZA

1. DAMPINŠKI UVOZ

Stvarna vrijednost

Članak 4.

Ministarstvo nadležno za gospodarstvo (u daljnjem tekstu: Ministarstvo) u ispitnom postupku utvrđuje stvarnu vrijednost robe koja se ispituje na temelju cijene koja je plaćena za istu robu uz uobičajene trgovačke uvjete u zemlji izvoznici.

Ako izvoznik u zemlji izvoznici nije ujedno i proizvođač ili ne prodaje istu robu, stvarna vrijednost može se utvrditi temeljem cijena ostalih proizvođača ili trgovaca.

Cijena robe utvrđena dogovorom ili udruživanjem izvoznika i uvoznika koji su komercijalno povezani u smislu članka 2. točke 7. ove Uredbe, ne smatra se prodajom uz uobičajene trgovačke uvjete, osim ako se utvrdi da komercijalna povezanost nije utjecala na cijenu.

Članak 5.

Stvarna vrijednost utvrđuje se na temelju prodaje iste robe za potrošnju na tržištu zemlje izvoznice ako je obujam prodaje te robe 5% ili veći od obujma uvoza robe koja se ispituje na carinsko područje Republike Hrvatske.

Stvarna vrijednost se određuje temeljem troškova proizvodnje u zemlji izvoznici uvećanih za razuman iznos troškova prodaje, općih i administrativnih troškova i dobiti ili temeljem cijena izvoza u treću zemlju uz uobičajene trgovačke uvjete, ako se ista roba ne prodaje u dostatnim količinama uz uobičajene trgovačke uvjete ili ako zbog posebnih okolnosti na tržištu prodaja ne dopušta dobru usporedbu, pod uvjetom da tako dobivene cijene odražavaju stvarno stanje.

Prodaja iste robe po cijeni koja ne omogućuje pokriće troškova

Članak 6.

Cijena iste robe za potrošnju na tržištu zemlje izvoznice ili izvoz iste robe u treću zemlju po cijeni koja ne omogućuje pokriće troškova proizvodnje uvećanih za uobičajen iznos administrativnih troškova, troškova prodaje i općih troškova, ne smatra se prodajom uz uobičajene trgovačke uvjete ako je takav oblik prodaje trajao dulje razdoblje i u većem obujmu.

Duljim razdobljem iz stavka 1. ovog članka smatra se rok od 6 mjeseci do godinu dana.

Prodajom u većem obujmu iz stavka 1. ovog članka smatra se obujam prodaje veći od 20% od obujma prodaje koja služi za utvrđivanje stvarne vrijednosti.

Utvrđivanje troškova

Članak 7.

Troškovi proizvodnje izračunavaju se na temelju knjigovodstvenih podataka izvoznika ili proizvođača. Ako knjigovodstveni podaci ne odražavaju stvarno stanje troškova proizvodnje, oni se utvrđuju na temelju troškova ostalih izvoznika ili proizvođača u zemlji izvoznici ili temeljem drugih dostupnih podataka.

Članak 8.

Administrativni troškovi, troškovi prodaje, opći troškovi i dobit izračunavaju se na temelju podataka izvoznika ili proizvođača ostvarenih uz uobičajene trgovačke uvjete za istu robu.

Ako troškove nije moguće utvrditi na temelju podataka izvoznika ili proizvođača, oni se utvrđuju na temelju:

- vaganog prosjeka stvarnih troškova ostalih izvoznika ili proizvođača koje se ispituje,

- stvarnih troškova proizvodnje i prodaje uz uobičajene trgovačke uvjete za istu vrstu robe izvoznika ili proizvođača koji se ispituje na tržištu zemlje izvoznice,
- ostalih dostupnih podataka pod uvjetom da iznos dobiti koja je na taj način utvrđena ne premašuje dobit koju ostvaruju ostali izvoznici ili proizvođači iste vrste robe na tržištu zemlje izvoznice.

Članak 9.

Ministarstvo je dužno razmotriti sve dostupne podatke o raspodjeli troškova, uključujući i podatke koje izvoznik ili proizvođač stave na raspolaganje tijekom ispitnog postupka.

Utvrđivanje izvozne cijene

Članak 10.

Ako ne postoji izvozna cijena ili ona nije pouzdana radi udruživanja ili kompenzacijskog dogovora između izvoznika i uvoznika ili treće strane, izvozna cijena može se utvrditi na temelju cijene po kojoj je uvezena roba prvi put prodana kupcu koji nije komercijalno povezan u smislu članka 2. točke 8. ove Uredbe ili temeljem drugih dostupnih podataka.

Usporedba izvozne cijene i stvarne vrijednosti

Članak 11.

Usporedba izvozne cijene i stvarne vrijednosti provodi se na istoj razini trgovine u istovjetnom ili što bližem vremenskom razdoblju, pri čemu se u obzir uzimaju razlike koje utječu na usporedivost cijena.

Ako izvozna cijena i stvarna vrijednost nisu usporedive potrebno ih je prilagoditi za svaki pojedini slučaj na temelju kriterija iz članka 2. Sporazuma o primjeni članka VI. Općeg sporazuma o carinama i trgovini iz 1994. godine.

Dampinška marža

Članak 12.

Dampinška marža utvrđuje se na temelju usporedbe vaganog prosjeka stvarne cijene s vaganim prosjekom cijena svih uvoznih transakcija robe koja se ispituje ili usporedbom pojedinačno utvrđenih stvarnih vrijednosti s izvoznim cijenama pojedine transakcije.

Ako se dampinške marže razlikuju određuje se vagani prosjek dampinške marže.

2. SUBVENCIONIRANI UVOZ

Subvencije

Članak 13.

Subvencije postoje ako:

1. a. postoji financijska pomoć davatelja subvencije u zemlji podrijetla ili zemlji izvoza, posebice:
 - i. pomoć uključuje izravan prijenos sredstava (bespovratna novčana sredstva, zajmovi ili dokapitalizacija), potencijalne izravne prijenose sredstava ili druge obveze (državna jamstva),
 - ii. davatelj subvencije se odriče prihoda koji bi inače bili plaćeni (fiskalne mjere),
 - iii. davatelj subvencije nabavlja robu ili pruža usluge, osim opće infrastrukture ili kupuje robu, po cijenama koje odstupaju od tržišnih cijena,
 - iv. davatelj subvencije izvršava plaćanja u fondove ili zadužuje privatnu osobu da obavi jednu ili više vrsta djelatnosti navedenih pod i. do iii., a koje bi uobičajeno bile u nadležnosti davatelja subvencije, te da se takva djelatnost koju obavlja privatna osoba ne razlikuje bitno od uobičajene prakse davatelja subvencije, ili
 - b. postoji bilo koji vid dohodovne ili cjenovne potpore u smislu članka XVI. GATT-a 1994.,
2. je radnjama iz točke 1. ostvarena korist.

Subvencije protiv kojih se mogu poduzeti mjere

Članak 14.

Mjere se mogu poduzeti isključivo protiv subvencija koje su specifične u skladu s odredbama članka 15. do 17. ove Uredbe.

Iznimno od odredbe stavka 1. ovog članka, za poljoprivredno-prehrambene proizvode koji su obuhvaćeni Sporazumom o poljoprivredi Svjetske trgovinske organizacije (WTO-u) mjere se mogu poduzimati u skladu s člankom 13. Sporazuma o poljoprivredi.

Članak 15.

Procjena da li su subvencije specifične u smislu ove Uredbe temelji se na načelima:

- subvencije se smatraju specifičnim ako davatelj subvencije ili propisi po kojima se subvencije dodjeljuju ograniče pristup subvencijama samo na određene subjekte,
- subvencije se ne smatraju specifičnim ako davatelj subvencije ili propisi po kojima se takve subvencije dodjeljuju utvrde objektivne kriterije ili uvjete za dodjelu subvencija, visinu subvencija te ako su uvjeti propisani posebnim propisom i ako je pristup subvencijama dostupan svim subjektima..

Iznimno od načela iz stavka 1. ovog članka, ako činjenice ukazuju na specifičnost, pri procjeni se uzimaju u obzir ostali dostupni kriteriji koji uključuju: korištenje subvencija od strane malog broja subjekata, pretežito korištenje subvencija od strane određenih subjekata, dodijeljivanje neproporcionalno velikih iznosa subvencija određenim subjektima te diskrecijsko pravo pri dodjeli subvencija.

Članak 16.

Subvencije su specifične i ako su ograničene na određene subjekte unutar određenog zemljopisnog područja.

Članak 17.

Bez obzira na odredbe članka 15. i 16. specifične su:

- a. subvencije ovisne, propisom ili stvarno, isključivo ili kao jedan od uvjeta, o izvršenju izvoza,
- b. subvencije ovisne isključivo ili kao jedan od uvjeta, o uporabi domaće robe nad uvoznom robom.

Članak 18.

Ispitnim postupkom utvrđuje se postojanje i visina subvencija protiv kojih se mogu poduzeti mjere na temelju koristi koju je ostvario korisnik subvencije tijekom ispitnog razdoblja.

Ispitno razdoblje je posljednja računovodstvena godina korisnika subvencije.

Iznimno, ispitno razdoblje može biti bilo koje drugo razdoblje od najmanje 6 mjeseci prije pokretanja ispitnog postupka ako postoje pouzdani financijski podaci.

Utvrđivanje ostvarivanja koristi za korisnike subvencija

Članak 19.

Utvrđivanje ostvarivanja koristi za korisnike subvencija temelji se na sljedećim kriterijima:

- temeljni kapital koji je dao davatelj subvencije ne smatra se ostvarivanjem koristi u smislu ove Uredbe osim ako odluka o ulaganju nije u skladu s uobičajenom investicijskom praksom privatnih investitora,
- zajam koji daje davatelj subvencije ne smatra se ostvarivanjem koristi osim ako postoji razlika između iznosa kojeg korisnik zajma plaća davatelju subvencije i uobičajenih komercijalnih uvjeta,
- jamstvo koje daje davatelj subvencije ne smatra se ostvarivanjem koristi osim ako postoji razlika između iznosa kojeg korisnik jamstva plaća za zajam s državnim jamstvom i uobičajenih komercijalnih uvjeta,
- isporuka roba ili usluga ili kupnja robe od strane države ne smatra se ostvarivanjem koristi osim ako se takva isporuka vrši uz naknadu manju od odgovarajuće, ili ako se kupnja vrši uz naknadu veću od odgovarajuće. Primjerenost naknade utvrđuje se u odnosu na važeće tržišne uvjete za istu robu ili uslugu u zemlji isporuke ili kupnje (uključujući cijenu, kakvoću, mogućnost plasmana, prijevoz i ostale uobičajene kupoprodajne uvjete).

Ostale subvencije koje imaju izravan učinak na pokriće operativnih troškova, odnosno na smanjivanje troškova roba, smatraju se ostvarivanjem koristi u smislu ove Uredbe.

Izračun visine subvencije

Članak 20.

Visina subvencije protiv koje se mogu poduzeti mjere izračunava se po jedinici robe uvezene na carinsko područje Republike Hrvatske.

Članak 21.

Kod određivanja visine subvencije od ukupnog uznosa subvencije oduzimaju se:

- sve pristojbe i drugi troškovi u vezi s dobivanjem subvencije,
- izvozna davanja, carine ili druga davanja koja terete izvoz robe na carinsko područje Republike Hrvatske, ako je njihova izravna namjera otkloniti učinak subvencije.

Stranka koja zahtjeva da se od ukupnog iznosa subvencije oduzmu davanja iz stavka 1. ovog članka, mora dokazati da su pristojbe, troškovi, izvozna davanja, carine i druga davanja plaćena.

Članak 22.

Ako subvencija nije dodijeljena po jedinici proizvedene, izvezene ili prevezene robe, njena se visina određuje tako da se vrijednost subvencije primjereno raspodijeli s obzirom na obujam proizvodnje ili izvoza robe koja se ispituje tijekom ispitnog razdoblja.

Članak 23.

Ako je subvencija dodijeljena za nabavu osnovnih sredstava, njena se visina izračunava tako da se ukupna svota subvencije raspodijeli na vremensko razdoblje koje odražava uobičajeno razdoblje amortizacije takvih osnovnih sredstava u istoj proizvodnoj grani.

Ako se osnovna sredstva ne amortiziraju, subvencija se smatra beskatnom posudbom.

III. ŠTETA I PRIJETNJA ŠTETOM

Utvrđivanje štete i uzročne veze između dampinškog odnosno subvencioniranog uvoza i štete za domaću proizvodnju

Članak 24.

Utvrđivanje štete temelji se na dokazima.

Dokazivanje se provodi:

- ispitivanjem obujma dampinškog odnosno subvencioniranog uvoza i učinka takvog uvoza na cijene iste robe na domaćem tržištu,
- utvrđivanjem uzročne veze između dampinškog odnosno subvencioniranog uvoza i štete za domaću proizvodnju.

Članak 25.

Kod utvrđivanja obujma dampinškog odnosno subvencioniranog uvoza promatra se porast obujma takvog uvoza na carinsko područje Republike Hrvatske, i to u apsolutnom iznosu ili relativno u odnosu na proizvodnju i potrošnju.

Kod utvrđivanja učinka dampinškog odnosno subvencioniranog uvoza na cijene, uzimaju se u obzir sljedeći kriteriji:

- značajno snižavanje cijena kao posljedica dampinškog odnosno subvencioniranog uvoza u odnosu na cijene iste robe koju proizvodi domaća proizvodnja,
- ograničavanje rasta cijena kao posljedica dampinškog odnosno subvencioniranog uvoza.

Niti jedan od kriterija iz stavaka 1. i 2. ovog članka nema pojedinačno odlučujući utjecaj prilikom utvrđivanja obujma dampinškog odnosno subvencioniranog uvoza i učinka takvog uvoza na cijene iste robe na domaćem tržištu.

Ako se ispituje uvoz iz više zemalja istovremeno, učinci takvog uvoza procjenjuju se kumulativno, osim ako se utvrdi da je dampinška marža, odnosno visina subvencije minimalna ili da je uvoz iz zemalja koje se ispituju zanemariv u smislu članka 29. ove Uredbe, te da je kumulativna procjena učinaka takvog uvoza primjerena u svjetlu uvjeta tržišnog natjecanja između uvozne robe i uvjeta tržišnog natjecanja između uvozne robe i iste domaće robe.

Članak 26.

Kod utvrđivanja uzročne veze između dampinškog odnosno subvencioniranog uvoza i štete za domaću proizvodnju, Ministarstvo uzima u obzir sve bitne gospodarske pokazatelje, uključujući:

- raspon utvrđenih dampinških marži, odnosno visinu subvencija,
- stvarni i mogući pad prodaje, dobiti, plasmana, tržišnog udjela, produktivnosti, rentabilnosti ili iskorištenja kapaciteta,
- čimbenike koji utječu na cijene na domaćem tržištu,
- stvarne i moguće negativne učinke na novčani tijek, zalihe, zaposlenost, plaće, sposobnost prikupljanja kapitala, gospodarski rast te investicije.

Kod utvrđivanja uzročne veze između subvencioniranog uvoza i štete za domaću proizvodnju za poljoprivredno-prehrambene proizvode, uzimaju se u obzir i povećani zahtjevi za dodjelom potpora u Republici Hrvatskoj.

Niti jedan od pokazatelja iz stavaka 1. i 2. ovog članka nema pojedinačno odlučujući utjecaj prilikom utvrđivanja uzročne veze između dampinškog odnosno subvencioniranog uvoza i štete za domaću proizvodnju.

Prijetnja štetom

Članak 27.

Utvrđivanje prijetnje štetom temelji se na dokazima.

Dokazi o postojanju prijetnje štetom uključuju:

- značajan porast dampinškog odnosno subvencioniranog uvoza na carinsko područje Republike Hrvatske, koji ukazuje na vjerojatnost daljnjeg povećanja uvoza,
- dovoljno raspoloživ ili očekivan značajan porast kapaciteta izvoznika koji ukazuje na vjerojatnost povećanja dampinškog odnosno subvencioniranog izvoza na carinsko područje Republike Hrvatske, uzimajući u obzir raspoloživost drugih izvoznih tržišta i njihovu mogućnost prihvata takvog izvoza,
- uvoz po cijenama koje će imati značajan snižavajući ili ograničavajući učinak na cijene iste robe na domaćem tržištu,

- zalihe robe koja se ispituje.

Iznimno od stavka 1. ovog članka utvrđivanje prijetnje štetom od subvencioniranog uvoza uključuje i vrstu subvencija koje se ispituju i ispitivanje mogućih trgovinskih učinaka koji bi mogli proizaći iz korištenja takvih subvencija.

IV. PROVOĐENJE ISPITNOG POSTUPKA

Pokretanje ispitnog postupka po zahtjevu domaće proizvodnje

Članak 28.

Zahtjev za propisivanjem antidampinške odnosno kompenzacijske pristojbe (u daljnjem tekstu: zahtjev) podnosi bilo koja fizička ili pravna osoba odnosno trgovinsko ili gospodarsko udruženje koje djeluje u ime domaće proizvodnje.

Ako su domaći proizvođači komercijalno ili na neki drugi način povezani s izvoznicima ili uvoznicima ili su sami uvoznici robe koja se ispituje, izraz domaća proizvodnja odnosi se na ostale domaće proizvođače.

Zahtjev iz stavka 1. ovog članka podnosi se u pisanom obliku Ministarstvu i mora sadržavati dokaze o postojanju dampinškog odnosno subvencioniranog uvoza za robu koja se ispituje, šteti koju dampinški odnosno subvencionirani uvoz nanosi domaćoj proizvodnji te uzročnoj vezi između dampinškog odnosno subvencioniranog uvoza i štete za domaću proizvodnju.

U zahtjevu iz stavka 1. ovog članka mora se navesti:

- tvrtka i sjedište podnositelja zahtjeva. Kada se zahtjev podnosi u ime domaće proizvodnje mora se navesti proizvodnja u ime koje se zahtjev podnosi s popisom svih poznatih domaćih proizvođača iste robe (ili udruge domaćih proizvođača iste robe) te što precizniji opis obujma i vrijednosti domaće proizvodnje iste robe koju proizvode ti proizvođači.
- opis robe iz zahtjeva s pripadajućom tarifnom oznakom (8 ili 10 znamenki) i opisom prema propisima o carinskoj tarifi,
- cijenu robe, naziv zemlje ili zemalja podrijetla ili izvoza, naziv svakog poznatog izvoznika ili stranog proizvođača i popis osoba koje uvoze robu iz zahtjeva,
- podatke o cijenama iste robe koja je namijenjena potrošnji na domaćem tržištu zemlje ili zemalja izvoza, te podatke o izvoznim cijenama,
- podatke o obujmu uvoza, utjecaju tog uvoza na cijene iste robe na domaćem tržištu kao i mogući kasniji utjecaj uvoza na domaću proizvodnju.

O zaprimljenom zahtjevu Ministarstvo prije pokretanja ispitnog postupka izvještava Vladu zemlje izvoznice iz zaprimljenog zahtjeva. Vlada zemlje izvoznice pozvat će se na konzultacije u cilju postizanja uzajamno prihvatljivog rješenja.

Članak 29.

Ministarstvo neće pokrenuti ispitni postupak ako utvrdi da nema dovoljno dokaza o dampinškom odnosno subvencioniranom uvozu, šteti nastaloj takvim uvozom te uzročnoj vezi između takvog uvoza i štete za domaću proizvodnju.

Ministarstvo neće pokrenuti ispitni postupak i ako utvrdi da je dampinška marža odnosno visina subvencija minimalna ili da je obujam dampinškog odnosno subvencioniranog uvoza zanemariv.

Ministarstvo neće pokrenuti ispitni postupak i ako utvrdi da subvencije nisu specifične prema odredbama članka 15., 16. i 17. ove Uredbe.

Smatra se da je dampinška marža minimalna ako je manja od 2% od izvozne cijene, a da je visina subvencija minimalna ako je manja od 1% od cijene robe koja se ispituje.

Ako je obujam dampinškog odnosno subvencioniranog uvoza robe koja se ispituje iz pojedine zemlje manji od 3% ukupnog uvoza iste robe na carinsko područje Republike Hrvatske smatra se da je obujam uvoza zanemariv, osim ako zemlje iz kojih se pojedinačno uvozi 3% iste robe zajednički pokrivaju više od 7% ukupnog uvoza iste robe na carinsko područje Republike Hrvatske.

Odluka o pokretanju ispitnog postupka

Članak 30.

Ako Ministarstvo, na temelju dokaza, utvrdi da ima osnove za pokretanje ispitnog postupka te da zahtjev ima potporu domaćih proizvođača iste robe ili robe koja je izravno konkurentna, donosi odluku o pokretanju ispitnog postupka (u daljnjem tekstu: odluka).

Smatra se da zahtjev ima potporu domaćih proizvođača, ako njihova zajednička proizvodnja čini više od 50% ukupne proizvodnje iste robe koju proizvodi onaj dio domaće proizvodnje koji ili podržava ili se protivi zahtjevu.

Ispitni se postupak ne pokreće ako postotak domaćih proizvođača koji se protive zahtjevu predstavlja najmanje 25% ukupne domaće proizvodnje iste robe.

Odluka o pokretanju ispitnog postupka objavljuje se u "Narodnim novinama" i sadrži:

- datum pokretanja ispitnog postupka;
- podatke o robi koja se ispituje;
- naziv zemlje izvoznice ili popis zemalja izvoznica odnosno podrijetla na koje se ispitni postupak odnosi;
- sažeti prikaz zahtjeva za pokretanje ispitnog postupka;
- adresa na koju zainteresirane stranke trebaju poslati predstavke;
- osnovu na temelju čega se u prijavi tvrdi da je došlo do dampainga ili opis postupka subvencioniranja koje treba istražiti;
- sažeti prikaz čimbenika na kojima se navodna šteta temelji;
- rok u kojem zainteresirane stranke ili osoba koju su oni ovlastili za podnošenje zahtjeva mogu iznijeti svoja stajališta, mišljenja i pisane dokaze, te u kojem mogu zahtijevati usmeno saslušanje;

Zainteresirane stranke mogu iznijeti svoja stajališta i predložiti dokaze u roku koji ne može biti kraći od 15 dana od dana objave odluke u "Narodnim novinama".

O pokretanju ispitnog postupka Ministarstvo obavještava vladu zemlje izvoznice robe koja se ispituje i druge izravno zainteresirane stranke.

Članak 31.

Svim zainteresiranim strankama za koje smatra da raspolažu s obavijestima i podacima važnim za provedbu ispitnog postupka, uključujući poznate domaće proizvođače, uvoznike, izvoznike i strane proizvođače, Ministarstvo dostavlja upitnik.

Izvoznici i strani proizvođači dužni su dostaviti odgovore u roku od 30 dana od dana primitka upitnika. Na zahtjev izvoznika ili stranih proizvođača, Ministarstvo može rok za dostavu odgovora produžiti kada za to postoje opravdani razlozi.

Danom prijema upitnika smatra se 7. dan od datuma slanja primatelju ili prosljeđivanja diplomatskom predstavništvu zemlje izvoznice.

Za vrijeme ispitnog postupka svim zainteresiranim strankama se omogućuje iznošenje stajališta u pisanom obliku i upoznavanje drugih zainteresiranih stranaka s njima, te imaju i pravo iznijeti informacije usmenim putem.

Za vrijeme ispitnog postupka sve zainteresirane stranke imaju mogućnost obrane svojih interesa uz predložanje suprotnih stavova i protuargumenata.

Usmene informacije se uzimaju u razmatranje ako se naknadno u roku od 15 dana predoče u pisanom obliku i ako se daju na uvid drugim zainteresiranim strankama.

Ministarstvo u ispitnom postupku može provjeriti dobivene podatke ili zatražiti dodatne podatke od subjekata koja se ispituju u onoj mjeri u kojoj je to potrebno, pod uvjetom da dobiju pristanak subjekta kojeg se ispituje i vlade zemlje koja se ispituje, osim ako se ta zemlja protivi ispitnom postupku.

Ako zainteresirane stranke odbiju dati informacije ili ih ne dostave u propisanom roku, Ministarstvo donosi odluku na temelju raspoloživih činjenica.

Ispitni postupak traje godinu dana od dana objave odluke o pokretanju ispitnog postupka, a može trajati najduže 15 mjeseci kod utvrđivanja postojanja dampinškog uvoza i 13 mjeseci kod utvrđivanja subvencioniranog uvoza.

V. ANTIDAMPINŠKE I KOMPENZACIJSKE PRISTOJBE

Privremene antidampinške i kompenzacijske pristojbe

Članak 32.

Ako se nakon pokretanja ispitnog postupka, te nakon što je zainteresiranim strankama dana mogućnost iznošenja primjedbi utvrdi postojanje dampinškog odnosno subvencioniranog uvoza te da su potrebne privremene pristojbe za sprječavanje štete koja bi takvim uvozom mogla nastati tijekom ispitnog postupka, Ministarstvo predlaže Vladi Republike Hrvatske donošenje odluke o propisivanju privremenih antidampinških odnosno kompenzacijskih pristojbi.

Privremene antidampinške odnosno kompenzacijske pristojbe ne mogu biti više od privremeno određene dampinške marže odnosno visine subvencije, a moraju biti manje ako bi u tom slučaju bile dostatne za otklanjanje štete za domaću proizvodnju.

Ako Vlada Republike Hrvatske propiše privremene antidampinške odnosno kompenzacijske pristojbe, plaćanje tih pristojbi je uvjet za puštanje robe koja se ispituje u slobodan promet na carinsko područje Republike Hrvatske.

Iznimno, roba se može pustiti u slobodan promet i prije plaćanja antidampinških odnosno kompenzacijskih pristojbi, ako se položi instrument osiguranja plaćanja u skladu s carinskim propisima.

Privremene antidampinške odnosno kompenzacijske pristojbe počinju se primjenjivati nakon isteka roka od 60 dana od datuma početka ispitnog postupka, a primjenjuju se najdulje 4 mjeseca.

Ako Ministarstvo tijekom ispitnog postupka ispituje da li bi primjena privremenih antidampinških pristojbi u iznosu manjem od dampinške marže bila nužna za otklanjanje štete, može predložiti Vladi Republike Hrvatske primjenu privremenih pristojbi na rok od najdulje 6 mjeseci.

Temeljem zahtjeva izvoznika koji predstavljaju značajan postotak trgovine o kojoj je riječ, primjena privremenih pristojbi može se produžiti na najdulje 6 mjeseci, odnosno 9 mjeseci ako u ispitnom postupku Ministarstvo ispituje da li bi primjena antidampinških pristojbi u iznosu manjem od dampinške marže bila nužna za otklanjanje štete.

Odluke o produženju rokova donosi Vlada Republike Hrvatske na prijedlog Ministarstva.

Svaki prijedlog za okončanje ili produženje privremenih pristojbi treba dostaviti Vladi Republike Hrvatske najkasnije mjesec dana prije isteka važenja privremenih pristojbi.

Konačne antidampinške i kompenzacijske pristojbe

Članak 33.

Ako Ministarstvo utvrdi da je u razdoblju na koje se odnosi ispitni postupak postojao dampinški odnosno subvencionirani uvoz, da je takvim uvozom nastala šteta, te da postoji uzročna veza između takvog uvoza i štete za domaću proizvodnju, predlaže Vladi Republike Hrvatske donošenje odluke o propisivanju konačnih antidampinških odnosno kompenzacijskih pristojbi.

Konačne antidampinške odnosno kompenzacijske pristojbe propisuju se za robu koja je bila puštena u slobodni promet nakon utvrđivanja činjenica iz stavka 1. ovog članka.

Ako je iznos propisanih privremenih antidampinških odnosno kompenzacijskih pristojbi niži od konačnih antidampinških odnosno kompenzacijskih pristojbi, razlika se ne naplaćuje.

Ako je iznos propisanih privremenih antidampinških odnosno kompenzacijskih pristojbi viši od konačnih antidampinških odnosno kompenzacijskih pristojbi, razlika se vraća u skladu s propisima koji uređuju povrat carinskih i drugih uvoznih davanja.

Ako Ministarstvo ustanovi da je u razdoblju na koje se odnosi ispitni postupak postojao dampinški odnosno subvencionirani uvoz, a šteta još nije bila prouzročena, ali postoji opasnost nastajanja štete ili znatnog ometanja razvoja domaće proizvodnje, a nisu bile propisane privremene antidampinške odnosno kompenzacijske pristojbe, mogu se propisati konačne antidampinške odnosno kompenzacijske pristojbe.

Članak 34.

Privremene i konačne antidampinške odnosno kompenzacijske pristojbe naplaćuje Ministarstvo financija - Carinska uprava u obliku, visini i prema kriterijima koji se određuju prilikom njihova uvođenja, neovisno od carinskih davanja i drugih plaćanja, koja uobičajeno terete uvoz i na način kojim je carinskim propisima uređeno plaćanje uvoznih davanja.

Posebni slučajevi antidampinških i kompenzacijskih pristojbi

Članak 35.

Privremene i konačne antidampinške odnosno kompenzacijske pristojbe primjenjuju se samo na onu robu koja je puštena u slobodan promet nakon stupanja na snagu odluke donesene temeljem stavka 1. članka 32. i stavka 1. članka 33.

Iznimno, ako su primjenjene privremene pristojbe, a konačno utvrđene činjenice ukazuju na postojanje dampaingia odnosno subvencija protiv kojih se mogu poduzeti mjere, Ministarstvo predlaže Vladi Republike Hrvatske donošenje odluke o tome koje se privremene pristojbe trebaju konačno naplatiti. U tom slučaju, konačne pristojbe je moguće propisati samo od dana kada je konačno utvrđeno postojanje prijetnje štetom odnosno materijalno zaostajanje domaće proizvodnje.

Konačne antidampinške odnosno kompenzacijske pristojbe mogu se propisati i naknadno.

Konačne antidampinške odnosno kompenzacijske pristojbe mogu se propisati naknadno samo za robu koja je puštena u slobodan promet 90 dana prije dana početka primjene privremenih antidampinških odnosno kompenzacijskih pristojbi, ali ne prije datuma pokretanja ispitnog postupka.

Konačne antidampinške pristojbe iz stavka 4. ovog članka mogu se propisati ako je:

- prethodno utvrđen dampinški uvoz iste robe na carinsko područje Republike Hrvatske,
- uvoznik je bio upoznat s činjenicom da postoji dampaing te da će to uzrokovati štetu,

- šteta je uzrokovana velikim količinama dampinškog uvoza u relativno kratkom vremenu, što će s obzirom na trajanje i obujam dampinškog uvoza i ostale okolnosti vjerojatno umanjiti povoljan učinak antidampinške pristojbe..

Konačne kompenzacijske pristojbe iz stavka 4. ovog članka mogu se propisati ako je:

- nastala šteta koju je teško popraviti, a uzrokovana je velikim uvozom robe koja ostvaruje korist od subvencija protiv kojih se mogu poduzeti mjere u relativno kratkom vremenskom razdoblju, i
- kako bi se spriječilo ponavljanje takve štete potrebno je naknadno propisati konačnu kompenzacijsku pristojbu.

Konačne antidampinške odnosno kompenzacijske pristojbe iz stavka 4. ovog članka mogu se propisati naknadno uz uvjet da je uvoznicima u ispitnom postupku pružena mogućnost iznošenja primjedbi.

Odluka o propisivanju antidampinških odnosno kompenzacijskih pristojbi

Članak 36.

Privremene i konačne antidampinške odnosno kompenzacijske pristojbe propisuju se odlukom Vlade Republike Hrvatske koja se objavljuje u "Narodnim novinama".

Odluka Vlade Republike Hrvatske iz stavka 1. ovog članka sadrži:

- podatke o robi za koju se uvode antidampinške odnosno kompenzacijske pristojbe koji obuhvaćaju pripadajuću tarifnu oznaku (8 ili 10 znamenki) i opis prema propisima o carinskoj tarifi;
- dampinške marže koje su utvrđene i objašnjenje metodologije za određivanje i usporedbu izvozne cijene i stvarne vrijednosti ili utvrđenu visinu subvencija i osnovu na kojoj je utvrđeno postojanje subvencija;
- podatke o utvrđenoj šteti koji se temelje na dokazima;
- visinu antidampinške odnosno kompenzacijske pristojbe;
- trajanje antidampinške odnosno kompenzacijske pristojbe;
- datum od kojeg se primjenjuju antidampinške odnosno kompenzacijske pristojbe;
- činjenice na kojima se odluka temelji;
- ime izvoznika na kojeg se odluka odnosi;
- ako se odluka odnosi na više izvoznika iz iste zemlje, a nije ih moguće pojedinačno navesti, navodi se zemlja izvoznica.

Članak 37.

Ako je roba koja se ispituje uvezena na carinsko područje Republike Hrvatske iz više zemalja, antidampinška odnosno kompenzacijska pristojba određuje se u primjerenom visini, na nediskriminatornoj osnovi, za svu uvezenu robu za koju je utvrđeno postojanje dampa odnosno subvencioniranja, štete i uzročne veze između takvog uvoza i štete nastale takvim uvozom, osim za robu iz onih izvora koji su dogovorom prihvatili obvezu promjene cijena.

Članak 38.

Ministarstvo određuje pojedinačnu dampinšku maržu odnosno visinu subvencija za svakog poznatog izvoznika ili proizvođača robe koja se ispituje. Ako je broj izvoznika, proizvođača, uvoznika ili vrsta robe velik, te takvo odlučivanje nije moguće, Ministarstvo može ograničiti svoje ispitivanje na:

- razuman broj izvoznika roba ili transakcija kako bi se dobio statistički reprezentativan uzorak, ili
- na najveći reprezentativan obujam proizvodnje, prodaje ili izvoza koji se može ispitati unutar vremena raspoloživog za postupak.

Kada Ministarstvo ograniči ispitni postupak u skladu sa stavkom 1. ovog članka, antidampinške odnosno kompenzacijske pristojbe koje se primjenjuju na izvoznike ili proizvođače koji nisu obuhvaćeni ispitnim postupkom, ne premašuju:

- procijenjenu prosječnu dampinšku maržu ili prosječni iznos subvencije protiv koje se mogu poduzeti mjere, a koja je utvrđena za izvoznike ili proizvođače koji su obuhvaćeni ispitnim postupkom, ili
- ako je obveza plaćanja antidampinške pristojbe izračunata na temelju buduće stvarne vrijednosti, razliku između vagane prosječne stvarne vrijednosti odabranih izvoznika ili proizvođača i izvoznih cijena izvoznika ili proizvođača koji nisu pojedinačno ispitani, pod uvjetom da će Ministarstvo u vezi s ovim stavkom zanemariti bilo koje nulte ili minimalne marže.

Trajanje i postupak provjere antidampinških odnosno kompenzacijskih pristojbi

Članak 39.

Antidampinške odnosno kompenzacijske pristojbe ostaju na snazi onoliko vremena koliko je potrebno da se poništi učinak dampinškog odnosno subvencioniranog uvoza koji je uzrokovao štetu.

Antidampinške odnosno kompenzacijske pristojbe prestaju važiti najkasnije 5 godina od dana uvođenja ili od dana kada je proveden zadnji postupak provjere, ako takav postupak provjere obuhvaća i utvrđivanje dampinga odnosno subvencioniranja i štetu.

Ministarstvo u roku od 6 mjeseci prije isteka roka primjene iz stavka 1. ovog članka o tome objavljuje obavijest u "Narodnim novinama".

Članak 40.

Postupak provjere s ciljem produženja važenja pristojbi pokreće Ministarstvo na vlastitu inicijativu ili na zahtjev domaće proizvodnje.

Postupak se pokreće ako zahtjev sadrži dokaze o tome da bi prestanak važenja pristojbi vjerojatno doveo do nastavka ili ponovnog javljanja dampinga odnosno subvencioniranja i štete.

Zahtjev za pokretanjem postupka provjere iz stavka 1. ovog članka podnosi se najkasnije 3 mjeseca prije isteka važenja pristojbi.

Uvedene pristojbe ostaju na snazi do završetka postupka provjere.

Članak 41.

Postupak provjere tijekom važenja pristojbi može pokrenuti Ministarstvo na vlastitu inicijativu ili na zahtjev bilo kojeg izvoznika ili uvoznika ili domaće proizvodnje koji sadrži dokaze koji ukazuju na potrebu provjere.

Postupak iz stavka 1. ovog članka pokreće se ako zahtjev sadrži dokaze da daljnja primjena antidampinških ili kompenzacijskih pristojbi nije više neophodna kako bi se poništio učinak dampinškog ili subvencioniranog uvoza odnosno da nije vjerojatno da će doći do nastavka ili ponavljanja štete ukoliko se pristojbe ukinu. .

Postupak se pokreće i ako zahtjev sadrži dokaze da uvedene pristojbe nisu dostatne da otklone učinke dampinškog odnosno subvencioniranog uvoza koji uzrokuje štetu.

Članak 42.

Postupci provjere iz članaka 40. i 41. ove Uredbe okončat će se u roku od 12 mjeseci, a najkasnije u roku od 15 mjeseci od početka postupka provjere.

Članak 43.

Skraćeni postupak provjere antidampinških pristojbi provodi se zbog određivanja pojedinačnih dampinških marži za sve nove izvoznike iz zemlje izvoznice koja se ispituje, a koji tijekom ispitnog razdoblja na temelju kojeg su utvrđene dampinške marže nisu izvezili robu koja se ispituje na carinsko područje Republike Hrvatske. Skraćeni postupak provjere antidampinških pristojbi pokreće se ako izvoznik ili proizvođač u zemlji izvoznici dokaže da nije komercijalno povezan u smislu članka 2. točke 8. ove Uredbe s izvoznicima ili proizvođačima u zemlji izvoznici na koje se primjenjuju antidampinške pristojbe. Za vrijeme skraćenog postupka provjere neće se uvoditi antidampinške pristojbe na uvoz iz izvora koji se ispituju.

Skraćeni postupak provjere kompenzacijskih pristojbi pokreće se na zahtjev bilo kojeg izvoznika čiji izvoz podliježe plaćanju kompenzacijskih pristojbi, a koji nije bio pojedinačno ispitivan tijekom ispitnog postupka. Skraćeni postupak provjere kompenzacijskih pristojbi pokreće su zbog utvrđivanja pojedinačne pristojbe za tog izvoznika.

Skraćeni postupak provjere iz stavaka 1. i 2. ovog članka provodi se po hitnom postupku, a u roku ne dužem od 9 mjeseci od pokretanja skraćenog postupka provjere.

VI. OKONČANJE ISPITNOG POSTUPKA

Dogovor o cijenama

Članak 44.

Ispitni postupak se može okončati bez propisivanja privremenih ili konačnih pristojbi ako je postignut dogovor o cijenama.

Dogovor o cijenama mogu predložiti izvoznici i to tako što će se obvezati na promjenu svojih cijena ili tako što će prekinuti izvoz po dampinškim odnosno subvencioniranim cijenama, ili ako zemlja izvoznica pristane na ukidanje ili ograničavanje subvencija ili primjeni drugih mjera s istim učinkom.

Dogovor o cijenama može predložiti i Ministarstvo, a izvoznik ili zemlja izvoznica nije obvezna prihvatiti takav prijedlog.

Obveza promjene cijena ne može se tražiti od izvoznika niti se može prihvatiti prijedlog izvoznika o promjeni cijena prije nego što se prethodno utvrdi postojanje dampinškog odnosno subvencioniranog uvoza i štete uzrokovane tim uvozom.

Povećanje cijena ne može biti veće nego što je potrebno da bi se otklonio utjecaj dampinške marže odnosno visine subvencije.

Ako Ministarstvo odbije ponuđenu promjenu cijena jer je broj stvarnih ili mogućih izvoznika prevelik ili zbog drugih razloga, mora o tome obavijestiti izvoznika koji može iznijeti svoje primjedbe.

Na zahtjev izvoznika ili ako tako odluči Ministarstvo, ispitni postupak se okončava i u slučaju prihvaćanja obveze promijene cijena.

Ministarstvo objavljuje obavijest o postignutom dogovoru o cijenama s bitnim elementima dogovora u "Narodnim novinama".

Posljedice neispunjavanja dogovora o cijenama

Članak 45.

Ministarstvo može od strane s kojom je postignut dogovor o cijenama zahtijevati da dostavlja podatke koji su značajni za procjenu ispunjavanja preuzete obveze o cijenama.

Neispunjavanje tog zahtjeva smatra se povredom dogovora o cijenama.

U slučaju nepoštivanja obveze iz dogovora o cijenama, Ministarstvo predlaže Vladi Republike Hrvatske propisivanje privremenih ili konačnih pristojbi, uz uvjet da je u ispitnom postupku utvrđeno postojanje dampinškog odnosno subvencioniranog uvoza, štete i uzročne veze, te da je dana mogućnost stranki za obrazloženje neispunjenja dogovora o cijenama.

Okončavanje ispitnog postupka bez propisivanja pristojbi

Članak 46.

Ispitni postupak se okončava bez propisivanja pristojbi i ako je zahtjev za pokretanjem ispitnog postupka povučen, a okončavanje postupka nije u suprotnosti s interesima Republike Hrvatske.

Ispitni postupak se okončava i ako Ministarstvo na temelju činjenica ustanovi da propisivanje pristojbi nije potrebno.

Članak 47.

Ministarstvo o okončavanju postupka obavještava zemlju izvoznicu robe koja se ispituje te zainteresirane stranke.

Ministarstvo objavljuje obavijest o okončavanju ispitnog postupka u "Narodnim novinama".

Vraćanje preplaćenih iznosa

Članak 48.

Uvozniku se odobrava povrat preplaćenih iznosa ako Ministarstvo financija - Carinska uprava utvrdi da je dampinška marža odnosno visina subvencije, na osnovu koje su plaćene pristojbe, ukinuta ili snižena na razinu koja je niža od razine trenutno važeće pristojbe.

Uvoznik podnosi Ministarstvu financija - Carinskoj upravi pisani zahtjev za povrat antidampinških odnosno kompenzacijskih pristojbi zajedno sa podacima o iznosu povrata antidampinških odnosno kompenzacijskih pristojbi za to razdoblje i sve carinske dokumente u vezi s obračunom i plaćanjem tih iznosa.

Povrat pristojbi izvršava se u roku od 3 mjeseca od dana podnošenja zahtjeva za povrat pristojbi.

Ministarstvo financija - Carinska uprava u roku od 30 dana od odluke o povratu izvršava odobreni povrat uvećan za iznos zatezne kamate koja se plaća na više plaćene iznose javnih prihoda.

VII. ZAVRŠNA ODREDBA

Članak 49.

Ova Uredba stupa na snagu osmog dana od dana objave u "Narodnim novinama".

OBRAZLOŽENJE PRIJEDLOGA UREDBE O POSTUPKU I NAČINU UTVRĐIVANJA ANTIDAMPINŠKE I KOMPENZACIJSKE PRISTOJBE

Na temelju članaka 51., 60., 61. 62. i 63. Zakona o trgovini ("Narodne novine" broj 49/03 pročišćeni tekst, 96/03, 103/03, 170/03 i 55/04) Vlada Republike Hrvatske propisuje postupke i načine utvrđivanja i propisivanja antidampinške i kompenzacijske pristojbe.

Ovom se Uredbom utvrđuju postupci i načini utvrđivanja postojanja dampinškog odnosno subvencioniranog uvoza, štete koja je nastala domaćoj proizvodnji takvim uvozom, te postupci i načini propisivanja antidampinške odnosno kompenzacijske pristojbe.

Republika Hrvatska postala je 140. članica Svjetske trgovinske organizacije (WTO-a) 30. studenog 2000. godine. Rezultati pregovora o prijemu Republike Hrvatske u članstvo WTO-a sadržani su u dva dokumenta: u Zakonu o potvrđivanju Protokola o pristupanju Republike Hrvatske Marakeškom ugovoru o osnivanju Svjetske trgovinske organizacije ("Narodne novine - Međunarodni ugovori, br. 13/00"), te u Izvješću Radne skupine za prijem Republike Hrvatske u Svjetsku trgovinsku organizaciju.

Članstvom u Svjetskoj trgovinskoj organizaciji Republika Hrvatska se obvezala, između ostalog, da neće koristiti bilo kakve mehanizme niti primjenjivati bilo kakve mjere zaštite domaće proizvodnje od prekomjernog uvoza, dampinškog uvoza i subvencioniranog uvoza, prije donošenja provedbenih propisa koji omogućuju primjenu tih mehanizama.

Prijedlog Uredbe usklađen je s odgovarajućim odredbama Sporazuma o primjeni članka VI. Općeg sporazuma o carinama i trgovini (GATT) 1994., te Sporazuma o subvencijama i kompenzacijskim mjerama WTO-a (ova dva sporazuma RH je preuzela stupanjem u članstvo WTO-a), a većim dijelom i sa odgovarajućom regulativom EU.

Prijedlog Uredbe regulira područje koje je izuzetno osjetljivo, imajući u vidu, s jedne strane, naše obveze vezane uz članstvo u WTO-u, te s druge strane na obvezu dokazivanja postojanja uzročne veze između utvrđenog dampinškog odnosno subvencioniranog uvoza i štete koja je nastala domaćoj proizvodnji takvim uvozom.

Prijedlog Uredbe detaljno propisuje postupak utvrđivanja svih elemenata potrebnih za donošenje odluke o propisivanju antidampinške i kompenzacijske pristojbe kao i sam tijek ispitnog postupka.

Prijedlog Uredbe također propisuje vrste i trajanje pristojbi koje se mogu uvesti te neke druge pojedinosti koje se odnose na ispitni postupak (postupak pregleda, dogovor o cijenama, okončavanje bez propisivanja pristojbi te vraćanje preplaćenih iznosa).